Singular Art
A piece. A place.

Ah yes, Clowns.

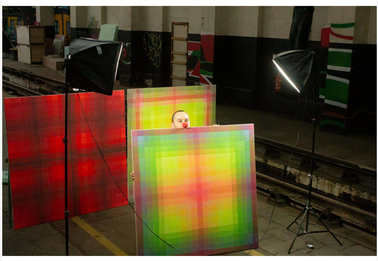

Rob Bouwman & Dakota Havard

Opening Saturday the 15th of June between 16:00 - 19:00
Hosted by Sally's Fault - Bloemgracht 56 in Amsterdam

After the opening this exhibition will be open by appointment only: ***info@singular-art.com***
Additional program of artist talks, drinks, dinner and so to be announced (soonish).

Please find the press release below.
Image: Dakota Havard, studio shot by Eli Hooper

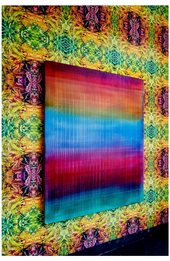

Ah yes, Clowns. Will combine two artistic voices not likely to form a beguiling harmony. Rob is a studious artist, disciplined and methodical in his craft. Dakota is impulsive, anarchistic and even abrasive at times, but generally hilarious. This release was written to the tune of psychedelic Cumbia music, a fitting soundtrack to the premise.

Rob makes works that stem from the tradition of fundamental painting. Taking his lessons from the much maligned trend of process based abstraction (burdened by the often regurgitated term 'zombie formalism' but remaining a market darling nonetheless), he has developed a highly individual form of artistic research concerned with primal aspects of colour and form. His works dodge a safe, cerebral response by overwhelming one's retina with a visceral display of hypnotizing complexity. Lately, he has been working on wallpapers that echo and amplify these dizzying, densely layered patterns of translucent paint.. For Ah yes, Clowns. he will introduce a new line of carpets to further develop this interest in an immersive presentation.

As often the case with his work, Dakota will add some dissonance to this experience. Or actually, that was true for the first conception of this exhibition. Turns out, Dakota has turned into something of a formal painter himself in the meantime. This is typical for his practice, which often turns on a dime and seems to be led by his general attitude and the base question of what an artist needs to do to make a living. This opportunistic approach has now led him to a body of work that can best be described as a punk blend of Joseph Albers and Daan van Golden. His route towards this point includes, but is not limited to themes of paranoia, the internet, memes, corruption, artificial intelligence, cold beer and the aesthetics of conspiracy theories. He also really likes to paint.

Surprisingly, these two artists do share a certain temperament. Or rather, they both have made the conscious decision to operate in a wholly autonomous manner. They are wary of voices of authority and any form of peer pressure. These are not trendy artists, although Dakota might pose as one at some point. This principal autonomy has manifested itself in their practices in completely different ways. Even now, when they are both working within fairly strict painterly boundaries of colour and form, the results seem to have a resonance of their respective attitudes. An aura that makes them completely incomparable, but somehow very complementary.

In that sense, Ah yes, Clowns, deals with the concept of tolerance. We tolerate discomfort when aiming to reach a certain goal or to get to the core of something. The boundaries that usually set the perimeter for our tolerance of others become permeable through a shared experience. Tolerance is diagonally opposed to the norm, to the expectation for everyone and everything to adhere to a certain state of normalcy. Rather, tolerance is a challenge to broaden ones perspective to include (but not automatically accept or incorporate) the other. A more holistic acceptance of reality instead of a reduction of it led by the illusion of control.

So come over to the bloemgracht on June the 15th for a cold beer and some pretty colours and shapes. After the opening we will host some artist talks, diners, (dis)organized drinks and perhaps even a workshop or two. No schedule, so just watch your inboxes.

Rob Bouwman:
http://www.robbouwman.com/home/

Dakota Havard:
https://www.instagram.com/dakota_havard/

Sally's Fault:
https://sallysfault.com/

Singular-Art
Emiel van der Pol - Engels
info@singular-art.com / +31620801765

Singular-Art will move to an exciting new space in Nijmegen during the 1st quarter of 2025. To mark this move, the gallery will take on a new name and identity. From 2025 onwards Singular-Art will be known as 'Rosie's'. Digitally, we will move to: Rosies.gallery

In Ah yes, Clowns. Komen twee artistieke stemmen samen die waarschijnlijk niet tot een betoverende harmonie gaan komen. Rob is een gedisciplineerd kunstenaar die methodisch en met veel toewijding werkt aan een zeer coherent oeuvre. Dakota is een impulsieve anarchist wiens werk in gelijke mate aanstootgevend en hilarisch is. Dit persbericht is geschreven op een soundtrack van psychedelische Cumbia, een passende begeleiding voor deze premisse.

Het werk van Rob Bouwman komt voort uit de traditie van de fundamentele schilderkunst. Hij heeft zijn lessen getrokken uit de recente trendsmet betrekking tot dit medium, en dan met name dat wat onder de veel bekritiseerde noemer 'process based abstraction' bekend is geworden. Een stroming die het verwijt meekrijgt 'zombie formalism' te zijn, een generieke, inwisselbare kunstvorm die niettemin ook nu nog goed presteert op de wereldwijde kunstmarkt. Rob heeft dit gegeven ontwikkeld tot een zeer persoonlijk onderzoek naar de primaire verschijning van vorm en kleur in een ruimte. Zijn werken ontwijken een eerste cerebrale beschouwing door de kijker te overrompelen met hun patroonmatige complexiteit en gesuggereerde diepte. Op dit moment ontwikkeld hij behang wat deze ervaring nog moet versterken door het geven van architecturale kwaliteiten aanzijn duizelingwekkende patronen. Tijdens *Ah yes, Clowns.* zal hij daarnaast een nieuwe reeks tapijten introduceren die aansluiten op zijn huidige interesse in een totaalervaring.

Zoals wel vaker in zijn tentoonstellingsgeschiedenis zal het werk van Dakota de dissonant vormen. Of tenminste, dat was de bedoeling ten tijde van de conceptie van deze tentoonstelling. Inmiddels heeft Dakota zich toevalligerwijs ontwikkeld tot een soort formeelschilder. Dit is typisch voor zijn werkwijze, die alles behalve vormvast is. Ze wordt ingegeven door zijn houding en temperament en gedreven door de vraag wat een kunstenaar in vredesnaam moet doen om zijn boterham te verdienen. Deze opportunistische aanpak heeft hem nu gebracht tot een lijn van werk die het beste te omschrijven is als een punkmengsel van Joseph Albers en Daan van Golden. De weg naar dit punt is gevormd door – onder andere - de volgende thema's: paranoia, het internet, memes, kunstmatige intelligentie, corruptie, koud bier en de esthetiek van complottheorieën. Daarnaast houdt hij heel erg van schilderen.

Verrassend genoeg delen deze twee kunstenaars wel een bepaalde mentaliteit. Of beter gezegd, ze hebben beide zeer bewust de keuze gemaakt om volstrekt autonoom te werk te gaan. Ze delen een wantrouwen ten opzichte van haast iedere vorm van autoriteit en zijn ongevoelig voorgroepsdruk. Het zijn geen trendy kunstenaars, al zal Dakota ongetwijfeld eens een dergelijke rol innemen. Deze principiële autonomie komt op totaal onvergelijkbare manieren tot uiting in hun respectievelijke werk maar is altijd herkenbaar. Zelfs nu beide kunstenaars zich toegelegd hebben op een relatief formele, schilderkunstige interpretatie van kleur en vorm, komen zij nauwelijks tot elkaar. De vormen en kleuren en in het verlengde daarvan, de artistieke houding en het aura van het werk zijn complementair, niet harmonieus.

Indie zin gaat *Ah yes, Clowns.* over tolerantie. Ongemak wordt getolereerd ten behoeve van een gezamenlijk doel. De grenzen die normaliter het eigen territorium ten opzichte van de ander bepalen zijn te doorkruisen wanneer men een gezamenlijke ervaring doormaakt. Tolerantie staat pal tegenover de norm, tegenover de verwachting dat iedereen en alles conformeert aaneen gedeelde staat van normaliteit. Het is een uitdaging tot het uitbreiden van het eigen perspectief totdat er plek is voor dat van de ander, niet als acceptatie of internalisering maar gewoon, naast elkaar. Een meer holistische visie op de realiteit in plaats van een reductie daarvan op basis van een vals gevoel van controle.

Dus kom op 15 juni naar de Bloemgracht voor een koud biertje en wat mooie kleuren en vormen. Na de opening zal er in samenspraak met de kunstenaars een programma van gesprekken, diners, al dan niet georganiseerde borrels en workshops worden georganiseerd. Dit alles zal gebeuren zonder een vast schema dus houdt uw verschillende inboxen in de gaten.

View email in browser

update your preferences or unsubscribe

intuit mailchimp